

ABDIKATION

NV

ALMA SÖDER-
BERG

DANIEL

ALMGRENREN

1. Pieter Ampe & Guilherme Garrido "Still Difficult Duet" & "Still Standing You" (8-10.3 2011)
2. TIR Performance "Kartläggare DEL 1" (15-16.3 2011)
3. Robin Jonsson "Simulations" (19-21.3 2011)
4. Mette Edvardsen "Black" (26-27.3 2011)
5. Aron Blom "SAM", Salka Ardal Rosengren & Mikko Hyvönen "Trash Talk" (30.3-1.4 2011)
- 6. Daniel AlmgrenRecén & Alma Söderberg "Abdikation Nu" (2-3.4 2011)

The MDT program texts is a series of unedited fanzine-style magazines available on the MDT website and in a limited cost price edition, printed, folded and stapled on a Konica Minolta All-in-one Copier.

MDT is an international co-production platform and a leading venue for contemporary choreography and performance situated in a reconstructed torpedo workshop in the Stockholm city center. MDT has since 1986 supported and collaborated with Swedish and international emerging artists. MDT is supported by Kulturrådet, Kulturförvaltningen Stockholm stad and Kulturförvaltningen Stockholms läns landsting.

MDT

Slupskjulsvägen 30

11149 Stockholm, Sweden

T: +46 (0)8-611 14 56

E: info@mdtsthlm.se / www.mdtsthlm.se

Det finns saker man varken bör göra eller säga; saker man bör göra men inte säga; saker man bör säga men inte göra; samt saker man bör både säga och göra utan minsta tvekan.

Armbågarna leder (20.16).

As the active person, according to what Goethe said, is always without conscience, so he is also always without knowledge. He forgets most things in order to do one thing; he is unjust towards what lies behind him and knows only one right, the right of what is to come into being now.

Öppna prövande och precisa i timing. Dynamik.

Viktigt med mera upptempo, energiska armar.

Att svettas efter väl utfört arbete är ett slags belöning.

Jävligt långa armar i "ta in rummet". (25.40)

Var är rummets fysiska eller mentala gränser, på vilka ytor kan vi egentligen röra oss, på vilket sätt täcker vi ny mark och ändrar det egentligen något om vi gör det?

Abdikation är lika mycket ett försök att närma sig Kristina som tematik som det är ett försök att glömma Kristina.

Allt man lär sig i skolan bör man glömma.

I Stockholm är jag född, där har jag min familj, och jag hittar nästan överallt men Stockholm har blivit kallt.

MDT är ett nytt kungarike, ett nytt territorium, ett nytt rum, en ny scen, en ny publik.

Vi har alla fått en roll tilldelad att spela på livets scen.

Only then, through the power of using the past for living and making history out of what has happened, does a person first become a person.

Den som kan dra nytta av allt är både vis och klok.

Som om historieskrivningen skulle vara till hjälp...

History will be kind to me, because I intend to write it.

But in an excess of history the human being stops once again; without that cover of the unhistorical he would never have started or dared to start.

Att göra något dåligt är rent av bättre än att inte göra någonting alls.

Att abdikera men aldrig resignera. Att abdikera från sitt kön, men aldrig resignera från sin könslighet, att abdikera från sin makt, men aldrig sluta söka inflytande, att abdikera från sin tillhörighet men aldrig sluta söka nya sammanhang, kanske är det detta som gör att Kristinas öde, hennes avsaknad av öde, hennes abdikation från sitt eget öde, har resonans i vår tid.

Älskad vare den som sätter sig.

I always had the wish to be part of something historical.

Don't take it lightly, you can really do something on this subject. It is no coincidence that it's Queen Kristina, Greta Garbo, Sweden and you at this moment, right now. There is really something in that subject for you.

Att ha kuk på scenen.

Finfin glidning Alma (28.25)

Att lyssna och närma sig.

Jag tror att vi måste ställa oss frågan på gravallvarligt vis. Vad är frihet? Vad gör den med oss? Vad gör vi med den? Vad händer när man lämnar sin position, när man sviker förväntningar, när man slutar? Vad tar vid?

Vad händer efter snurrandet? Lite virrigt nu, svagt ögonblick i strukturen, kanske snurra och sen hålla balansen och mötas upstage... slut.

Vad är våran framtid?

Jag kan inte låta bli att hela tiden tänka på Greta Garbo där hon står i båtens för efter sin abdikation. Jag ser hennes blick framför mig, en blick som inte vet något om vad som kommer att hända härnäst, en tom blick som är endast här och nu eftersom hon inget annat kan.

We should forget the past, endure or enjoy the present, and resign ourselves to the future.

Ett avslut är en hyllning till det nya.

Hennes abdikation är ett välplanerat och förberett steg mot en ny framtid.

Åh dessa jävla idéer, ihåliga och fula som tomburkar. Små behållare som inget för med sig.

Människan har fått talets gåva men man kan fråga sig om det gör henne klokare än

djuren.

Vad gör vi med friheten? Vad gör den med oss?

Uppe nere, framför bakom, före efter.

Det historiska existerar som ett minne att vandra i, att fantisera om vad hon fantiserade om. Det som blir kvar är en önskan att komma under, runt, över eller rakt igenom den nedskrivna historien.

Att dö på scenen, övningar i att avsluta så att man kan börja om.

Att göra som barnet, bygga och förstöra, bygga och förstöra, bygga och förstöra.

Om du inte griper tillfället i flykten visar det sig kanske aldrig mer.

Art is a slice of reality filtered through a temperament.

Detta arbete är skrivet av en som intet önskar, intet fruktar och intet begär av någon människa.

Drottning Kristina, Alma Söderberg, Daniel AlmgrenRecén, Emile Zola, Friedrich Nietzsche, Winston Churchill, Igor Dobricic, Orup, Cesar Vallejo.

